

ignoraēt rex populo interpretabatur. Una dierūz dum pauperes cōfluenter. et om̄ia virtualia essent dis tributa discum argenteum fecit cōfringi et dari egenis. Cui episcop' congratulans manum eius oscula batur dicens. Nunq̄z senescat hec manus. Et factum est ita. Perma net enī sic usq; hodie. Qui etiaz die ac nocte vacabat diuinis et aut su pinis aut flexis genibus gratias deo agebat. Fratre suo Hanfrido ab impijs perempto ducem britonum cum multis super se venientez ipse erecto crucis vexillo q̄ flexis ge nibus superauit. Non ergo regni sui anno etatis vero tricesimo octauo rex merciorum qui antecessorez suum peremerat ipsum in prelio occidit. et caput cum manibus q̄ bra chjs ignominiose in stipite suspen dit. qui postea multis claruit miraculis. Scolasticus quidam bona vicens q̄ mala faciens ad extrema perductus vidit se ad inferos ducti inuocat aurilium sancti osbaldi. Et allata sibi particula pali in quo caput osbaldi cum manibus pepen dit q̄ in aqua benedicta posita q̄ ex ea potata vitam obtinuit et salutē

De sancto Wolfgango episcopo

Wolfgangus natione quidē almanus. generevero ingenuus ab ipsis infantie rudi mentis. deum fontem vite sitiens q̄ spiritu sancti gratia illustratus q̄

uis mundi amatoribus videretur contemptibilis. magna tamen meritorum prerogativa eminere cepit. Nam reuera necesse est ut quē mū dus odit diligatur a deo. Andos viros in hoc seculo cōstat peregrinos esse ac hospites. Unde et rep̄henditur petrus q̄ tabernaculum in monte fieri cogitauit. quia sanctis in hoc mundo tabernaculum non est quibus patria et domus in celo est. Sancti viri funditus seculo renunciantes ita huic mundo moriuntur ut soli deo uiuere delectentur. Quantoq; ab huius seculi conuersatione se subtrahunt tanto interne mentis acie presentiam dei et angelice societatis frequentiam contem plantur. Qui enim renunciat rebus suis sua abnegat. Qui vero renunciat morib; pr̄auis semet ip̄m ab negat. Hoc adimpluit beatus Wolfgangus. Primum enim inter canonicos laudabilem et castam vitam duxerat. Deinde artioribus regulis imp̄icari desiderans in sueuia apud cenobitas qui solitarij vocantur monachice vite normam profesus est. In qua quanto rigore qua libet obseruantia vixerit et vir tutius suarum exitus et ostensible sibi diuinitus visionis patefecit prouentus. Naz cum beatus Wolfgangus ad hoc in solo patro positus peregrinari p̄ amore diuino affectaret et huiusmodi desiderijs sanctoz se suffragijs iugiter om̄edaēt beatū xp̄i confessorem. Ottmarum cui sc̄ suaq; frequentissime commendabat sibi

in somnis astare videbat quem suis
sus ab eo intendere huiusmodi ac
cepit verba **Quia** rogatus a te ro-
gavi dñi pro te manifesto tibi nūc
futura quedam. **P**auper et inops
de hac prouincia egredieris sed in
alia in qua pro amore domini exu-
labis episcopatum caducis rebus
satis locupletez predestinatione di-
uina suscepturus eris. **I**n cuius ad-
ministratione si fidelem te exhibue-
ris expletis viginti duobus annis
vitam transitoriam eris exiturus.
et eternam ingressurus. **E**t hoc pro-
culdubio scire te volo q̄ animā tu-
am cōditori redditurus es in loco
vbi sub nomine xp̄i a xp̄ianis me-
moria mea veneratur et colit. **Q**uo
me in hora exitus tui de egypto hu-
ius mundi spero aduenturum cum
ceteris quos de ciuib⁹ supernis ad
te venturos isolatores habere me-
rueris. **S**anctus igitur Wolfgang⁹
hac visionis reuelatione percepta
ac misterij archano comperto. eo
amplius quo certus circūspiciens
intendebat aciem mentis in specu-
lum diuine contemplacionis repu-
tans atq̄ iugiter secum reuoluens
qualiter pro salute alioꝝ et anima
rum om̄issarum remedio sibi a do-
mino ocessum duplicaret talentuz
vt pauca fideliter custodiens fideli
remuneratione sup plura constitue-
retur. **T**uius rei gratia monasteriū
et monachū deferens. imo fm apo-
stolum maiora emulari carismata
cupiens p̄ almaniam deuenit exul
in noricum ad cuius orientale par-

tem cum humili comitatu pretēdēs
predicandi gratia pannōnie petiſt
confinia. e qua per pilegrinum pa-
tauensem episcopuz euocatus pie
vt decuit humanitatis ab eo susci-
pitur et souetur officio. **A**pid quē
etiam rogatus et iussus mansit ali-
quot diebus. **H**oc inter cetera pru-
denti secum tractans mente quare
prohibit⁹ sit ab adducenda ad de-
um paganorum gente. **Q**uo com-
morationis tempore idez episcop⁹
optime vsus. vt pote qui erat appri-
me eruditus q̄ genere nobilissim⁹
clādestina q̄ manifesta diuini fruct⁹
obseruatōne. ac assidua sacre sc̄ptu-
re indagatioe satis probauit. hunc
quem suscepereat peregrinum nō es-
se girouagum sed stabilem et vere
fidei domesticuz. **I**nde et quodā
de suis familiariter pro eo alloqui-
tur dicens. **O** q̄ felix ecclesia q̄ deo
volente isto donabitur sacerdote
Ergo necessariū valde videtur mi-
hi q̄ utile vt huic famulo dei petaz
regimen. **H**atisponensis ecclesie qui
optime cōuenit sicubi abundat bo-
na voluntas vt ea etiam ad bona
opera procedere faciat bene colla-
ta facultas. **B**onum quippe quod
hic vir seminare voluit in duratis
cordibus paganoruz et salutis ob-
sequium quod reperit cecitas illo
rum quādoꝝ fortassis hoc eodem
agꝝ dñicuz excolente dabit fructū
suum in populis christianorum. **A**d
hec quidam respondentes dixerūt
Quomodo fieri potest vt iste pau-
per et ignotus ad honorē accedat

y y

3

tanti episcopat' csi iaz aliquae alti
sanguinis persone h̄lic apud impe
ratorem pred̄js et pecunia compē
santes sibi contenderunt acquirere
Quibus ille refert verba pondero
sa sed non adeo morosa. diuina et
humana valde inter se probantur
distare iudicia. sed scrutator cordi
um & rerum ab inicio mundi elegit
contemptibilia et ignobilia ut con
funderet fortia. **E**t econtrario mun
dus quod suum est superbe ad ho
ram extollit ac in breui cum confu
sione distollit. **U**nde opere preciuz
censeo quo sc̄z mittam ad marchii
comitem. cuius consilio multa solet
facere imperator ut suggesteret ei ne
per ambitionem aut symoniacam
heresim quemq; episcopalem finat
accipere dignitatem. sed ob eternā
remunerationem quem humilem &
modestum ac eruditum inuenierit.
necnon officijs ecclesiasticis aptum
esse probauerit hunc cuiuscunq; sit
conditionis vel parentele promo
ueri faciat ad culmen ecclesie. **P**er
legationem igitur episcopi ac sug
gestionez consiliarij imperator sua
et ecclesie vtilitate admonitus. **I**m
mo quod verius est nutu dei. in cu
tu manu est cor regis. p̄nceps bo
nus Otto secundus animo muta
tus om̄es qui pro eodem episcopa
tu adipiscendo laborabāt auertit.
et se totum ad electionem veneran
di viri conuertit. Wolfgangi. sicq; le
gatos post eū celeriter mittit. **Q**ui
ut missi fuerāt pergetes inuenērūt
euz cum prenominato episcopo cō
morantem sed iam ad patriam re

pedare cogitantem. **B**eatus autē
Wolfgangus ignarus erat legati
onis imperatoris et ceterarum re
rum pro se gestarum et idcirco ani
mum intendebat aliorum. **C**umq; legati
quare venerint ei indicarent
prīmuz recurrat ad secretarium cor
dis sui se suaq; deo commendans
in intimis. **D**einde ep̄o pelegrino e
caritate ibi detentis erat cansaz su
am exponens id quo grauabatur
temperamento leniebat simplicita
tis columbine ac prudentie serpen
tine. atq; in hunc moduz proloqui
tur dicens. **H**oc nouum quod mic
hi per nuncios imperatoris domi
ni Ottonis secundi venit caritas ef
ficit tua. cui premiuz bone volunta
tis absq; dubio erit sed mee parui
tati timorem incutit. quia nescio si
voluntas dei sit. et quia mundus
sub specie religionis multos ad vi
tia trahit. **T**ui respondens dixit. **O**
vicis te timere hoc mētis est prout
de. **S**ed hanc in bonaz spem erigit
psalmista qui dicit. **I**nicium sapien
tie timor domini. **T**alia quoq; pon
tifice proloquente vir venerandus
Wolfgangus per mentis specula
tionem et dispensationem. dispensa
tionis diuine intuens moderamen
subsequitur dicens. **E**cce seruus do
mini fiat michi secundum verbum
tuum. **T**unc arrepto itinere cum
h̄js qui missi fuerant ab imperato
re tetendit in partes occidentales
Bauarie. **C**umq; peruentum fuis
set ad regiā ciuitatem clerus et po
pulus s̄m morem ecclesiasticū vna
nimiter ut imperator petiūt sanctuz

Wolfgangū elegerunt cū vniuersa
li electione et ad curiam regiaꝝ euꝝ
miserunt. Cūqꝝ in pñtia cesaris eſſꝝ
delatꝝ ante pedes eius pſtratus le
dixit indignū. in doctū ignobile. Nō
monachi pſſionē degenē. et sine
licentia abbatis ſui nihil accipe de
bere. Imperator aut̄ vidēs eū deifice
renuentē magis de eius pbitatis
dignitate certꝝ qꝫuis reluctancei. mul
tuꝝ gemeti epatū om̄edauit. dein
cū comitatu fideli multoꝝ remiſſus
ratiſponā est ingressus. Ibiqꝝ cū cā
ticis leticie ſuſcipiēt. atqꝝ more pōti
ſicuꝝ intronifatꝝ a clero et populo
ſumō paſtori om̄endaꝝ. necnō. Fre
derico archiep̄o illiusqꝝ ſuffragane
is poſt aliqū dies in ſacerdotē apo
ſtolicū ibidē oſerat. Igīt poſt muſ
ta pietatis et equitatis opa quibꝝ
deo ſeruire ſtudebat febricitare ce
pit. Quā corporis moleſtiā illi qui ne
ſcit occasuſ ſedulis precibꝝ vite ſue
om̄endauit excuſu dices. De' miſe
ri dignēt mihi miſero pccori mor
te nūc ſubenti et cuiqꝝ eā timide ac
humiliter aspiciēt. Hec cū dixiſſet
reuerenter oculos clauſit ac velut
in ſomno paſſans pridię kal. nouē
bris in pace quieuit.

I De sancto Panthaleone martire
et medico

Et in ciuitate nicomedia
ſenator qđaz nomie eufor
gius habens filiu pulcerri
mū nomine Panthaleonē quē litt
ris erudiendum tradidit enſroſino
regis ſez maximiani medico. Rex
vt vultu pueri elegante asperit ſuo
eū aspectui aſtare et discipline medi

cinalis artis erudiri iubet. Pantha
leō vero iuxta domū ermolaſenſis
qui ſe cū alijs xpianis abſcondēat
transiſum fecit cū magiſtro ſuo nec
mores ceteroꝝ iuuenum habebat.
Ermolaus aut̄ frequenter tranſeu
tis pueri decorum et reuerentiā at
tendens ognouit per ſpiritu eū ele
ctionis vas futuꝝ et uocans euꝝ
vna dierum in domiciliū ſuū intro
duxit. Quē detestatis eſculapii ipo
cratis et galieni ſtudij ad fidez et
disciplinā euāgelicā incitabat. quo
dam tempore dum a magiſtro ſuo
diſmissus domuꝝ iret. pueꝝ vipera
pcuſſu et mortuū in nomine xp̄i ad
recordationē ermolaſic lāguores
curare ſoliti vite reſtituit et ſerpēs
crepuit. Deinde ab ermolaō bapti
ſinate regeneratꝝ poſt ſeptem dies
ad patrem rediens et ad magiſtri
laudabili ſe apud eos de abſentia
excuſauit eloquio. Querēs aut̄ pa
trem ſuū ab ydolorum cultu auer
tere habita occaſione cecū quēdaz
qui om̄neꝝ facultatem ſuaꝝ fruſtra
in medicos expendeat in preſentia
patris illuminauit. Et credidit pat
eius cum ceco illo et fideliſ factus
in pace quieuit. Cetꝝ ydolo ex inuidia
medicoꝝ ad regē ductꝝ et oſellus
ſe illuminatū par Panthaleoneꝝ. a
rege decollari iubetur. Cuiꝝ corp
panthaleon data pecunia hōrifice
ſepeluit. Maximian⁹ aut̄ iuſſit voca
ri panthaleonē qui ſanato in pñtia
regis palitico. qđ ſacerdotes ydo
loꝝ eſculapii ypocratē et ioueꝝ in
uocantes efficere nō valebāt multi
tudinē populi ab ydoloꝝ cultu ab

y y x